

let 28 for Smør ikke viist sig konstant, men varierer ifølge hidtidig Erfaring imellem 20 og 35. Naar dette Tal er lavt, kan det paa Forhaand ikke afgjøres, om det hidrører fra Indblanding af fremmed Fedtstof eller fra Smørrets eiendommelige Bestaaffenhed, hvorved det atter viser sig, at gammelmælkende Røer jaavel som Esteraars Græsning spiller en Rolle. Man er da henvist til Undersøgelse paa Stedet, og ved saadanne foretagne nøiagtige Undersøgelser paa flere Steder i Landet, er der ikke nogetsteds funden Anledning til at formode Forsælfning. Da det navnlig er paa dette Punkt, at der kunde være mest Anledning til at frygte en virkelig Skade, vil sikkerlig Bestræbelserne for at naae et fuldt paalideligt Grundlag for Undersøgelserne blive fortsat med Sver.

Ogsaa har der viist sig Vanstueligheder for at opnaa en paalidelig Farvebedømmelse. Af Indberetningerne fremgaar det, at Farvetablerne indbyrdes kunne variere et Par Numre i Farvestyrke, og at forskjellige sagkyndige Personers Dom om samme Farve ligeledes kan variere noget, vel væsentligst paa Grund af at forskellige Omstændigheder, som Temperatur, Belysning, Bæggefarve osv. kunne øve Indflydelse paa Bedømmelsen. Smid- lertid fremgaar det af Beretningerne, at Fabrikanterne efterhaanden i Praxis ere blevne fortrolige med den Farve, Margarineen maa have, nemlig efter at der er blevet dem anvist en Standardprøve med den guleste Farve, der maatte passere. Det maa sikkerlig billiges, at man ad den praktiske Erfarings Wei har fundet en Løsning af Vanstueligheden, og der vil vistnok være overveiende Betænkelighed ved paa nogen Maade at udsætte sig for at gribe forstyrrende ind i den formentlig nu befæstede Praxis ved at søge at indføre nye Farvebestemmelser, saa længe disse ikke hvile paa et noget fastere Grundlag.

Smød Fordentning har det viist sig, at Farven i den gjældende Lov er ansat saa lys, at den i Reglen er Hindring for større Tilsætning af Smør, selv usfarvet. Den Lovbestemte Farve er altsaa lysere end det usfar-

vede Natursmør. Naar man ikke desto mindre af ovennævnte Grunde ikke tilraader Æn- dring i den nu allerede tilvante Farvebestem- melse, kunde der forsaavidt heller ikke være afgjørende Indvending mod at nedsætte den tilladte Blandingsprocent. Naar man dog ogsaa i dette Punkt tilraader at blive ved det Bestaaende, er det, dels fordi Hensigten med at vælge netop Procenttallet 50 var, at forhøje Tilsætning af Margarine til Smør, men ikke det Omvendte, og for Flertallets Bedkommende tillige, fordi man ikke vil af- stære Muligheden for større Indblandinger, dersom der senere maatte findes Midler til at affarve Varen.

Farvebestemmelsen synes ligeledes at have virket lige med et Udsørselsforbud. Om der end er udsørt lidt mere end i Motiverne an- givet (2155 Pfd. foruden noget fra Kjøben- havn) har denne Udsørsel dog kun bestaaet i nogle Forsøg, der have viist sig mislykkede. Da der derhos ikke synes at være indtruffet nye Momenter, der ikke allerede forelaa for Rigsdagen i 1888, til Begrundelse af et Udsørselsforbud, og da Flertallet ikke kan indse, at en saadan Foranstaltning i nogen Henseende for Liden vil kunne gavne, men derimod vel kan tænke sig Muligheden af, at den senere kunde komme til at skade, kan man ikke tilraade et Stridt, der i sig selv er saa lidet stemmende med sunde økonomiske Regler, men maa anbefale at Udsørselsfor- budet udstemmes af Lovforslaget.

Naar Diemedet for det gjældende Mar- garinelov væsentligst var Hensynet til det en- gelske Marked, kan det samme Motiv næppe, i alt Fald ikke med tilnærmelsesvis lignende Styrke, gjøres gjældende for Lovgivnings- magtens Indsriden overfor Margarineosten. Vor Osteproduktion staar ikke paa noget høit Standpunkt. I de senere Aar har man dog enkelte Steder søgt at forbedre Stummet- mælkosten ved Tilsætning af Fedtstoffer. Det er muligt, at der ad den Wei kan staves en Fremtid for vor Osteproduktion. Lægger man nu trykkende Vaand paa denne Produk- tion, kan der være Fare for, at dens videre